

[Forsvarsministeren.]

te mod en begrænsning af forsvarets personeludgifter, men det er min opfattelse, at disse bestræbelser bør intensiveres, således at en stigende del af driftsbudgettet fremtidig udnyttes til dækning af materieludgifter.

Ordføreren for forespørgerne gjorde et par bemærkninger om anskaffelsen til flyvevåbnet, og jeg finder det da også ganske naturligt her ved denne debat — også på grund af den omtale af sagen, der har været i pressen — at gøre et par bemærkninger om den.

Den tidligere regering opnåede i september 1967 finansudvalgets tilslutning til at indlede kontraktforhandlinger om køb af en eskadrille fly, idet finansudvalget dog samtidig af forsvarsministeren fik oplysning om, at der var behov for anskaffelse af 2 eskadriller til en anslået udgift på ca. 500 mill. kr. Ordføreren for forespørgerne er altså ganske bekendt med, at der hele tiden har været tale om anskaffelse af 2 eskadriller. Umiddelbart efter at finansudvalgets tilslutning forelå, anmodede ministeriet flyverkommandoen om at indhente tilbud på 1 eskadrille, dog således at der åbnedes mulighed for, at kontraheringen senere kunne udvides til at omfatte yderligere anskaffelser.

Flyverkommandoen har i henhold til denne anmodning indhentet tilbud fra USA, Canada, Frankrig og Sverige, men der er endnu ikke taget stilling til disse tilbud. Under de førte forhandlinger er der fra en af tilbudsgiverne fremsat tilbud om betydelig reduktion ved afgivelse af bestilling på 2 eskadriller. Hverken flyverkommandoen eller ministeriet har på nogen måde bundet sig til en anskaffelse, der går ud over det, hvortil finansudvalget har givet tilslutning. Sagen skal jo under alle omstændigheder forelægges finansudvalget, inden nogen kontrahering kan finde sted, og det er regeringens hensigt på grundlag af de fremkomne tilbud at fremlægge sagen til fri bedømmelse i finansudvalget. Da jeg går ud fra, at det i forbindelse med denne forespørgsel i særlig grad har interesse, om kontraheringen vil ændre noget i de foreliggende budgetter, skal jeg meddele, at dette ikke bliver tilfældet. Udgifterne til flyanskaffelsen vil ske inden for de fastlagte budget-

rammer. Dette vil blive fastholdt, selv om folketingets bedømmelse skulle føre til, at der på grund af prisreduktionen bør kontraheres om køb af 2 eskadriller.

Under de overvejelser, der har fundet sted i regeringen om en stillingtagen til de kommende 3 års budgetter for forsvarets virksomhed, har hensynet til det indgåede forsvarsforlig selvsagt haft en overmåde stor betydning. Jeg har da også flere gange i denne redegørelse henvist til de retningslinjer, der er angivet i det af fire partier indgåede forlig om forsvarsordningen. Jeg er helt bekendt med, at det ikke alene er den nuværende regering, der lægger vægt på at fastholde og respektere dette forlig. Mange tilkendegivelser fra tiden, siden forliget blev indgået den 15. januar 1960, viser, at også det største oppositionsparti tillægger denne aftale stor politisk betydning. Jeg synes derfor gerne, jeg vil hæfte mig mere ved disse udtalelser fra socialdemokratiet end ved visse udtalelser, der er fremsat i den sidste tid.

Når ordføreren for forespørgerne her siger, at det kan være vanskeligt at bedømme, hvad der egentlig er regeringens forsvarspolitiske hensigter, så er jeg ikke enig med ham i den opfattelse, han gør gældende, men håber, at det efter denne debat kan ligge klart. Men jeg må måske også sige, at det i hvert fald ved visse lejligheder, hvis avisreferaterne har været rigtige, ikke har været helt let at bedømme socialdemokratiets hensigter. Jeg vil i hvert fald meget gerne henholde mig til det, som socialdemokratiet har givet udtryk for ved talrige lejligheder over for det forlig, som blev indgået i 1960, det samarbejde, der dengang fandt sted. Og jeg synes ikke, det er sagt bedre end i en pjece, der er udgivet af socialdemokratiet så sent som i 1967, og som er skrevet af min forgænger som forsvarsminister. Jeg synes, at hr. Victor Gram siger noget rigtigt i indledningen til denne pjece, som jeg gerne vil citere. Der står i indledningen til hr. Victor Grams pjece:

„Den 15. januar 1960 blev en mærkedag i Danmarks forsvarspolitiske historie, idet repræsentanter for alle folketingets partier med undtagelse af kommunisterne da indgik forlig om den fremtidige forsvarsordning.“ Således kommenterede daværende forsvarsminister Poul Hansen